

τινά τῶν μαθηματικῶν ὀργάνων, καὶ νομίσαντες ὅτι ἔχει χρυσίον, ἐφρόνευσαν αὐτὸν, ἵνα σφετερισθῶσι τὸ πολύτιμον μέταλλον. Κατὰ τὸν αὐτὸν συγγραφέα, ὁ Μάρκελλος ἐλυπήθη σφόδρα διὰ τὸν θάνατον τοῦ μεγάλου ἀνδρὸς καὶ ἀπεστράφη τὸν φονέα ὡς ἐναγῆ· κατὰ δὲ τὸν Τζέτζην, ὁ Ῥωμαῖος στρατηγὸς καταδίκασε τὸν φονέα εἰς τὸν διὰ πελέκεως θάνατον.

Ὁ Ἀρχιμήδης παρεκάλει, κατὰ Πλούταρχον, τοὺς συγγενεῖς καὶ φίλους, ἵνα ἐπιγράψωσιν εἰς τὸν τάφον αὐτοῦ τὴν σφαιρὰν ἐγγεγραμμένην εἰς κύλινδρον, μετὰ τοῦ λόγου τῆς ὑπεροχῆς τοῦ περιέχοντος στερεοῦ πρὸς τὸ περιεχόμενον. Ἡ παραγγελία αὕτη τοῦ Ἀρχιμήδους φαίνεται ὅτι ἐξετελέσθη διότι ὁ Κικέρων ἀνεκάλυψε τὸν τάφον τοῦ ἀνδρὸς ἕνα καὶ ἥμισυ αἰῶνα ἔπειτα ἐν μέσῳ θάμνων καὶ βράτων, ἀναγνωρίσας αὐτὸν ἐκ τοῦ ῥηθέντος ἐπιγράμματος. Ὁ Κικέρων διηγούμενος τὰ περὶ τῆς ἀνακαλύψεως ταύτης ἀνακράζει τέλος· «οὕτω λοιπὸν ἢ εὐγενεστέρα καὶ ἄλλοτε λογιωτέρα τῶν Ἑλληνίδων πόλεων ἤθελεν ἄγνοεῖ τὴν θέσιν, ὅπου ἐτάφη ὁ εὐφύεστατος τῶν πολιτῶν αὐτῆς, ἐὰν μὴ ἐδίδασκεν αὐτὴν ἀνὴρ Ἀρπίνιος.»

Κατὰ τὸν Πλούταρχον, τὰ συγγράμματα τοῦ Ἀρχιμήδους διεκρίνοντο ἐπὶ σαφηνείᾳ καὶ διαυγείᾳ καίτοι περιεῖχον τὰ δυσκολώτερα γεωμετρικὰ ζητήματα, τοῦτο δὲ, κατὰ τὸν αὐτὸν συγγραφέα, ἀποδίδουσιν ἄλλοι μὲν εἰς τὴν εὐφυΐαν τοῦ ἀνδρὸς, ἄλλοι δὲ εἰς μακρὰς γεωμετρικὰς μελέτας.

Ἡ ἀνάλυσις τῶν συγγραμμάτων τοῦ ἀνδρὸς θέλει δεῖξει ἔτι μᾶλλον τὴν ἀξίαν αὐτοῦ ὡς γεωμέτρου καὶ ἐν γένει ὡς μαθηματικοῦ.